

ת"פ 20509/04/16 - בית המכס ומע"מ ירושלים נגד סלין. מ. לשיפוצים השקעות ומסחר כללי בע"מ, חברת נ.מ. לשיפוצים ולמסחר כללי בע"מ, זהיר סרנדח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20509-04-16 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
סלין. מ. לשיפוצים השקעות ומסחר כללי בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט שמואל הרבסט
בעניין: בית המכס ומע"מ ירושלים

המאשימה

נגד

1. סלין. מ. לשיפוצים השקעות ומסחר כללי בע"מ
2. חברת נ.מ. לשיפוצים ולמסחר כללי בע"מ
3. זהיר סרנדח

הנאשמים

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם 3 הורשע על פי הודאתו, בשתי עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לו לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק במטרה להתחמק מתשלום מס, בנסיבות מחמירות לפי סעיף 117(ב)(5) יחד עם סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976 (להלן: "החוק").

עם הנאשם הורשעו גם הנאשמת 1 אשר נרשמה כ"עוסק מורשה" בתחום עבודות אינסטלציה, צבע וטיח, והנאשמת 2 אשר נרשמה בתחום שיפוץ מבנים ועבודות בניין, שהנאשם היה מנהלן הפעיל.

בנוסף הורשע הנאשם 3 (להלן: "הנאשם") בכך שהשתמש במרמה או בתחבולה או שהרשה לאחר להשתמש בהן או עשה מעשה אחר במטרה להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות לפי סעיף 117(ב)(8) יחד עם סעיף 117(ב)(3) לחוק, ובעבירה של זיוף, הסתרה, השמדה או שינוי פנקס או מסמך אחר שנדרש לנהלו או למסרו, או שהרשה או שלא מנע מאחר לעשות כן במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(7) לחוק.

בחלק הכללי לכתב האישום מתואר כי בשנים 2011-2014 ניכו הנאשמות 1 ו-2, באמצעות נאשם 3, חשבוניות מס פיקטיביות בסכום של 12,432,422 ₪ על מנת להקטין את הכנסותיהן החייבות במס ערך מוסף של נאשמות 1-2.

האישום הראשון מתאר שהנאשמת 1 כללה, באמצעות הנאשם, את סכום המס הנקוב בחשבוניות על שם חברת "ש.נ.א ביטחון בע"מ" כמס תשומות בדוחות התקופתיים למע"מ לחודשים 1-4/14, על מנת להקטין את הכנסותיה החייבות במע"מ. המס הכלול בחשבוניות אלה היה 1,042,043 ₪.

בפועל לא נעשתה עסקה בין חברה זו לנאשמים ולכן לא ניתן היה לנכות תשומות בהסתמך על חשבוניות אלה.

האישום השני מתאר כי הנאשמת 2, באמצעות נאשם 3, כללה כמס תשומות בדו"חות התקופתיים למע"מ בתקופה שבין 2011-2013, את סכום המס הנקוב בחשבוניות בסך 11,390,379 ₪, על שם 10 חברות המפורטות בטבלה בכתב האישום, אשר ביניהן לנאשמים לא נעשתה עסקה, ולכן לא ניתן היה לנכות תשומות בגיןן.

בנוסף, הנאשם בעצמו או באמצעות אשתו ואנשים מטעמו, נהג לפרוע אצל חלפנים, שיקים של נאשמת 2, שהוציא לחברות אשר בחשבוניות על שמן השתמש לצורך ניכוי התשומות בדו"חות שהגישה נאשמת 2. הכסף אשר התקבל מפריטת השיקים הגיע לידי הנאשם, ולא לידי החברות שהחשבוניות על שמן נוכו בדו"חות.

האישום השלישי מתייחס לנאשם בלבד, ועל פיו בשנים 2010-2012 ניהלה הנאשמת 2 באמצעות הנאשם ספרי הנהלת חשבונות הנדרשים לפי החוק, אך הנאשם הסתיר או השמיד את ספרי הנהלת החשבונות, במטרה להתחמק מתשלום מס.

הסדר הטיעון, שבמסגרתו הודה הנאשם בעבירות אלה, לא כלל הסכמה לעניין העונש, אך הצדדים הגבילו עצמם לעניין הקנס לסכום של 250,000 ₪.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם נשוי ואב לחמישה ילדים בגילאי 1-18, אינו עובד. הנאשם הוא הבן השמיני במשפחה שבה תשעה ילדים ואביו נפטר לפני כ-30 שנה כתוצאה ממחלה נדירה.

הנאשם למד 9 שנות לימוד, ללא בגרות, עקב קשיים לימודיים והעדר מוטיבציה. עם עזיבתו למד נגרות ועסק בעבודות גבס אצל אחיו במשך כ-13 שנה ובהמשך ניהל חברות שיפוצים ומסחר, עד לביצוע העבירות.

הנאשם נשוי כעת בשלישית, לאחר ששני קשרי נישואים קודמים לא צלחו. לבני הזוג בן והם מצפים לילד נוסף בחודשים הקרובים.

הנאשם עבר ניתוח לב לפני שמונה חודשים וכעת הוא בטיפולים תרופתיים ומתקשה לעבוד, להתאמץ אף באופן קל ולתפקד באופן תקין. כיום אינו עובד ומסתייע בקצבת ביטוח לאומי.

עיון בגיליון רישומו הפנימי מעלה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

ביחס לעבירה הנוכחית, הנאשם מתקשה לקבל אחריות. הוא הכחיש את האישומים וטען כי לא ביצע עבירה פלילית והתקשה לערוך בחינה כנה של התנהגותו ושל החלקים הבעייתיים שבאישומו ולאורך השיחה איתו גילה אדישות למצבו תוך קושי לשתף פעולה.

לבסוף התרשם שירות המבחן, כי הנאשם חסר כלים להתמודדות עם קשייו, נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ על ענישה מוחשית המעמידה גבולות ברורים להתנהגותו.

תסקיר משלים מיום 28.11.18 שב ודיווח כי הנאשם מתקשה לקבל אחריות על ביצוע העבירות, הכחיש את המיוחס לו בכתב האישום על כל סעיפיו. לדבריו, יתכן שהתרשל בתפקידו בניהול החברה בכך שנמנע מבדיקת התנהלות העובדים בתפקודם, אך שלל כוונה או תכנון מראש ומעורבות פלילית ושב והביע כעס על הממסד והתנהלותו בתיק.

רישום פלילי מעודכן מעלה כי לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

לפיכך, שב שירות המבחן ונמנע מהמלצה טיפולית בעניין הנאשם.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם הודה והורשע בעבירות הפוגעות בקופת המדינה ובשוויון בנטל המס, אשר בתי המשפט מדגישים כי יש להתייחס אליהן בחומרה, ומטילים עונשי מאסר ממושכים וקנסות משמעותיים על מבצעה.

הנאשם ביצע את העבירות על פני תקופה ממושכת בת 4 שנים, ולכן לא יכולה להישמע טענה כי מדובר במעידה חד פעמית או אי הבנת המעשה הפלילי.

הנאשם ביצע את העבירות במסגרתם של שני עוסקים מורשים אשר ניהל, תוך תחכום ומרמה, וממד נוסף של חומרה בא לידי ביטוי בפעולת ההסתרה שהנאשם ביצע, כאשר הוציא המחאות לספקים לכאורה, אך פרע אותן בעצמו או באמצעות אחרים מטעמו ולקח את הכסף לכיסו.

ב"כ המאשימה ציינה כי המחדל לא הוסר עד היום ומדובר בחוב עצום לקופה הציבורית, שכן סכום מס התשומות אשר נוכה מתייחס למחזור הוצאות של כ-70,000,000 ₪ - ומכאן שהענישה צריכה להיות חמורה.

המאשימה הוסיפה כי הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו ולא שיתף פעולה עם שירות המבחן ולעניין מצב בריאותו, נטען כי מדובר במצב קיים מזה שנים רבות, עובר לביצוע העבירות.

המתחם הראוי בעבירות אלה נע, לשיטת המאשימה, בין 4 ל-6 שנות מאסר, מאסר על תנאי וקנס שבין 1 עד 5 אחוזים, ובהתאם לכך ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 250,000 ₪, ועל הנאשמות האחרות להטיל קנס סמלי מאחר שאינן פעילות.

הסניגור ביקש שלא להיעתר לבקשת המאשימה, שכן לטענתו, מבלי לזלזל בעבירות אשר הנאשם עבר ועליהם הוא לוקח אחריות מלאה, בקשת המאשימה מופרזת ומוקצנת בנסיבות האישום ובעיקר בנסיבותיו של הנאשם.

לעניין האחריות, הנאשם לא הבין עד הסוף את אופי המעשים הפליליים המיוחסים לו והיו לו טענות כלפי גורמים שונים, אך בסופו של יום, הבין הוא עד תום במה הוא מואשם, וכיום הוא מודה ולוקח אחריות מלאה על מעשיו ולכן יש להתייחס בזהירות להמלצת שירות המבחן לענישה מוחשית ומרתיעה.

מספר שנים חלפו מאז ביצוע העבירות ויש לתת משמעות לחלוף הזמן. הנאשם הוא אב לחמישה ילדים אשר כולם

מתגוררים איתו. הנאשם הפנה לדוח וועדת דורנר, שם מדובר על משמעות הכליאה הראשונה לאדם וחשיפתו לעבריינים וטען כי עצם השהייה מאחורי סורג וברית, מהווה ענישה מרתיעה ביותר עבור הנאשם.

מתחם העונש ההולם לשיטת ההגנה, נע **משנת מאסר ועד שלוש שנות מאסר**, כאשר במקרה זה יש לסטות מהמתחם משיקולי השיקום ובשל מצבו הרפואי, בהתאם לפסק הדין בעניין לופליאנסקי.

הנאשם בן 42 שנים, סובל ממחלת לב, עבר צינתור וניתוח להחלפת מסתם בלב, אינו מסוגל לעבוד, סובל מהתעלפויות וסחרחורות, כפי שעולה מהמסמכים הרפואיים שהוגשו. בנוסף, הנאשם מוכרז כחייב מוגבל באמצעים וחובותיו מסתכמים במעל ל- 2 מיליון שקלים. אמנם הנאשם ביצע עבירות, אך בסופו של יום, נותר ללא כסף וללא חברה, הוא חייב כספים רבים וספק אם יצליח להתאושש כלכלית, ואם יכנס לכלא, יכולתו לטפל בעצמו פחותה אף יותר.

לפיכך, ביקש הסנגור לגזור על הנאשם עונש אשר יגלם את העובדה כי קיים סיכוי רב ביותר שישתקם, אין שום סיכון שיבצע עבירות נוספות בעתיד, וזאת נוכח מצבו הבריאותי הקשה, וכן לאור הפגיעה הצפויה באשתו ובילדיו.

דין והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי בית המשפט יקבע את מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה.

טרם דיון במתחם העונש ההולם אציין, כי על אף שמדובר בעבירות שהנאשם ביצע במשך כשלוש שנים, הרי שכפי העולה מן החלק הכללי בכתב האישום, מדובר בפרשה עבריינית אחת ובין העבירות קיים קשר הדוק. הנאשם ביצע את העבירות תוך ניהול אותן חברות, באותו אופן ושיטה וקיימת גם חפיפה במועדים בחלק מן האישומים, ולפיכך אקבע מתחם עונש אחד אשר יהלום את כלל העבירות בכתב האישום.

הערכים המוגנים בעבירות המיסים הינם הגנה על כספי הציבור ושמירה על השוויון בנשיאה בנטל תשלום המיסים. כספי המיסים משמשים את הקופה הציבורית ומאפשרים מימון צרכי ציבור חיוניים דוגמת חינוך, בריאות וביטחון. התחמקות מתשלום מיסים, כמוה כשליחת יד לקופה הציבורית, גזלת כספי אזרחי המדינה והכבדת נטל התשלום על האזרחים הנושאים בחובתם ומשלמים את מיסיהם כדין, כפי שקבע בית המשפט העליון: **"עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה- בקופה הציבורית, העקיפה - בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס"** (רע"פ 977/13 אודיז' נ' מדינת ישראל (29.2.13)).

על הצורך בהעדפת שיקולי ההרתעה על נסיבותיהם האישיות של הנאשמים בעבירות אלה, שב בית המשפט העליון לאחרונה, מפי כב' השופט' ארזן:

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא

היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל(וראו: רע"פ 5823/09 באשתי נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (17.8.2009)...") (רע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל, מיום 31.12.18).

סקירת נסיבות העבירה מלמדת על פגיעה משמעותית וגבוהה בערכים המוגנים: סכומי הכסף הגבוהים אשר הנאשם גרע מקופת המדינה, העורמה שנהג בה, תוך הצגת חשבוניות כנגד עסקאות שלא נבראו מעולם, פריטת השיקים ושימוש האישי בתמורתם והשמדת ספרי החברה שניהל, מעידים על מעשה תרמית שהנאשם ביצע ביודעין, בתחכום ותוך ניסיון להימנע מתפסתו בידי רשויות המיסים, והכל מתוך בצע כסף.

הנאשם ביצע את המעשים במשך כשלוש שנים, תוך שהוא מציג את החשבוניות הכוזבות פעם אחר פעם, מה שמעיד על חוסר מוראו את החוק ועל כוונתו להתחמק מתשלום מיסים פעם אחר פעם, תוך הונאת רשויות המס.

סכום המס שהנאשם ניכה שלא כדין, בהתבסס על החשבוניות הכוזבות עלה על 12,000,000 ₪, ומכאן כי הנזק שנגרם לקופת המדינה רב הוא עד מאוד, והפגיעה בערכים המוגנים - משמעותית ביותר.

מהלכיו של הנאשם מלמדים כי הנאשם שלט היטב במעשיו, הבין את הפסול בהם, ולמרות הנזק הרב שאלה גרמו, בחר לבצע את העבירות, במשך שנים.

בחנית מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלה בהיקף דומה, בהתחשב בערכים המוגנים ובפגיעה בהם בנסיבות ביצוע העבירות, מלמדת שמתחם הענישה ההולם את מכלול העבירות בכתב האישום, **נע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, נוסף לקנס וענישה מותנית.**

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1977, בן כ-41 שנים כיום, נשוי ואב לחמישה ילדים.

זוהי הסתבכות יחידה של הנאשם עם הדין הפלילי, ומכאן שלא מדובר באדם המורגל בעבריינות ופשע ואשר על פי רוב קיים חיים נורמטיביים בהם תפקד, עד אשר ביצע את העבירות דנן, כאיש עבודה ומשפחה.

לזכות הנאשם עומדת הודאתו בעבירות המיוחסות לו, שיתוף הפעולה עם רשויות אכיפת החוק וחסכון בזמן שיפוטי.

הודאת הנאשם בבית המשפט לא באה לידי ביטוי בתסקירי שירות המבחן, אשר דיווח כי הנאשם מכחיש שביצע עבירה פלילית, מתקשה להבין את הבעייתיות שבמעשיו ואת החלקים באישיותו שהביאו אותו לביצוע העבירות, אך הסגור הסביר בטיעונו לעונש, כי הנאשם לא הבין עד תום אופי המעשים שביצע, ובסופו של דבר, כיום הנאשם מבין, מודה ולוקח אחריות מלאה על מעשיו.

הנאשם הוא אב ל- 5 ילדים קטינים, הסמוכים על שולחנו ומזה תקופה הוא אינו עובד אלא מתקיים מקצבת הביטוח הלאומי.

הנאשם סובל ממחלת לב, בגינה עבר ניתוח והוא מטופל תרופתית וכן הוא סובל מבעיות רפואיות נוספות, כפי שעולה ממסמכים רפואיים שהוגשו בדיון האחרון. עם זאת, כפי שטען סנגורו בהגנותו, לא מדובר במחלה סופנית אשר בגינה ימיו של הנאשם קצובים, אלא במחלה שמשפיעה על איכות חייו וכניסתו לבית האסורים תקשה על הטיפול הרפואי לו

הנאשם זקוק.

מצבו הכלכלי של הנאשם גם הוא אינו טוב, וכפי שעולה מדו"ח תיקים לחייב במערכת הוצאה לפועל, אשר הוגש לתיק המשפט, לחובת הנאשם חוב כספי בסך העולה על 2 מיליון ₪.

מצבו הרפואי, מצבו המשפחתי ומצבו הכלכלי של הנאשם אינם טובים, ולכן השתת עונש מאסר לריצוי בפועל, מאחורי סורג ובריח, תקשה מאוד על הנאשם ומשפחתו והפגיעה בהם תהא משמעותית.

מאז ביצע הנאשם את העבירות חלפו ארבע שנים. כתב האישום הוגש בשנת 2016, כשנתיים לאחר ביצוע העבירה האחרונה בשנת 2014, ומאז התנהל משפטו של הנאשם, כאשר הדיונים נדחו מסיבות שונות, ביניהן מצבו הרפואי של הנאשם.

בבחינת מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שגרם לה, נתתי משקל לכך שעל אף הנזק הכבד שהנאשם גרם במעשיו לקופה הציבורית, עד כה המחדל לא הוסר והנאשם לא השיב את הכספים שגרע מן הציבור.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הנדרשים, את נתוני האישים של הנאשם, את מצבו הרפואי והכלכלי, את מצבו המשפחתי ואת חלוף הזמן מאז ביצע העבירות מחד, ואת חומרת העבירות והמעשים כפי שנסקרו לעניין מתחם העונש ההולם מאידך, אני קובע כי בשקלול הנתונים, אין מנוס מגזירת עונש שיהיה בו רכיב מאסר בפועל של ממש. נתוני האישים של הנאשם הם בעלי משקל לעניין אורך התקופה והם מציבים אותו על חלקו **המרכזי-נמוך** של מתחם העונש ההולם אשר צוין לעיל.

נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. שמונה עשר (18) חודשי מאסר לריצוי בפועל. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 16.6.19 עד השעה 10:00 בבית המעצר "ניצן" אשר ביר רמלה.**
- 2. יוצא נגד הנאשם צו עיכוב יציאה מן הארץ ודרכונו יופקד במשטרה. כמו כן, יחתום הנאשם על ערבות עצמית בסך 10,000 ₪ וכן ימציא ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪ גם כן. ערבויות אלו ייחתמו עד ליום 4.3.19.**
- 3. חמישה (5) חודשי מאסר אשר אותם הנאשם לא ירצה אלא אם יעבור על כל אחת מהעבירות בהן הורשע בהליך זה, וזאת במשך שלוש (3) שנים מהיום.**
- 4. קנס בסך 130,000 ₪ או שנת מאסר תמורתו. הנאשם יפקיד סכום זה בקופת בית המשפט עד יום 1.5.21.**
- 5. קנס בסך 180 ₪ על כל אחת מן הנאשמות 1 ו-2. הקנס ישולם עד ליום 1.7.19.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' אדר א' תשע"ט, 25 פברואר 2019, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.

